

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 52/2022-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. februára 2022 prerokoval vyhlásenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Roberta Šorla o jeho zaujatosti vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 1592/2020 a takto

r o z h o d o l :

Sudca III. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Robert Šorl je **v y l ú č e n ý** z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1592/2020.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a námietka zaujatosti

1. Ústavný súd vedie pod sp. zn. Rvp 1592/2020 konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 4 Sžk 11/2019 z 3. marca 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Vec bola pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému, ktorý je členom III. senátu ústavného súdu.

2. Sudca ústavného súdu Robert Šorl, člen III. senátu ústavného súdu, listom z 18. januára 2022 adresovaným predsedovi ústavného súdu oznámil v zmysle § 49 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) svoju možnú zaujatosť vo veci ústavnej sťažnosti sťažovateľa a navrhol svoje vylúčenie. V konkrétnostiach sudca ústavného súdu uviedol, že v konaní pred všeobecnými súdmi vystupoval sťažovateľ ako žalobca proti žalovanému zastúpenému advokátskou kanceláriou BAJO LEGAL, s. r. o., ktorej konateľom je JUDr. Branislav Jablonka, PhD., advokát, ktorý je jeho externým poradcom. V konaní o ústavnej sťažnosti žalovaný vystupuje ako zúčastnená osoba.

3. Pokynom predsedu ústavného súdu z 18. januára 2022 bolo oznámenie v súlade s čl. IV bodom 1 písm. d) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 (ďalej len „rozvrh práce ústavného súdu“) pridelené na rozhodnutie podľa § 51

ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde do štvrtého senátu ústavného súdu oprávneného na rozhodnutie, ak ide o sudcov tretieho senátu.

3.1. V súlade s čl. II bodom 3 rozvrhu práce ústavného súdu o vyhlásení zaujatosti sudcu ústavného súdu Roberta Šorla rozhodoval štvrtý senát ústavného súdu v zložení Ladislav Dudíř – predseda senátu a sudcovia Ivan Fiačan a Libor Duřa (ďalej len „námietkový senát“).

II.

Relevantná právna úprava

4. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

4.1. Podľa § 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci aj vtedy, ak bol v tej istej veci činný pri výkone inej funkcie alebo povolania, než je funkcia sudcu ústavného súdu.

4.2. Podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 alebo odseku 2 oznámi sudca ústavného súdu bezodkladne predsedovi ústavného súdu.

5. Podľa § 50 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu môže sám vyhlásiť svoju zaujatosť vo veci; musí tak urobiť písomne bezodkladne a uviesť jej dôvody.

5.1. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

6. Ústavný súd na úvod zdôrazňuje, že nestrannosť sa obyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a osobného pomeru. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Subjektívne chápanie nestrannosti je posudzovaním správania súdu (sudcu). Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je dokázaný opak, čo však je zriedkavý prípad. Nestrannosť z hľadiska správania sudcu je vlastne nedostatok subjektívnej zaujatosti, o ktorom svedčí správanie sudcu. Objektívna nestrannosť sa naproti tomu neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Podľa názoru ESLP objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prerokúvanej veci a účastníkom konania. Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania (jeho právneho zástupcu) je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu

sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok EŠLP vo veci Pullar v. Spojené kráľovstvo).

7. Námietkový senát ústavného súdu po preskúmaní dôvodov uvedených vo vyhlásení sudcu tretieho senátu ústavného súdu Roberta Šorla vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1592/2020 dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu Roberta Šorla z pojednania a rozhodovania ústavnej sťažnosti sťažovateľa.

8. V praxi ústavného súdu nebolo pochyb o existencii objektívnej zaujatosti sudcu ústavného súdu v prípadoch, ak externý poradca sudcu ústavného súdu zastupoval sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom (I. ÚS 442/2020, I. ÚS 154/2020, I. ÚS 402/2020, IV. ÚS 630/2021), ako aj v konaní pred všeobecným súdom (IV. ÚS 336/2021, I. ÚS 211/2018). Analogicky v tomto prípade ústavný súd posudzoval aj situáciu, ak bol externý poradca sudcu ústavného súdu činný v prospech zúčastnenej osoby ako jej zástupca v konaní pred všeobecným súdom, ktoré je predmetom posudzovania ústavným súdom.

9. Z objektívneho hľadiska podľa názoru ústavného súdu môžu vzniknúť pochybnosti o nezáujatosti ústavného sudcu pre jeho pomer k zástupcovi zúčastnenej osoby, keďže medzi sudcom a jeho externým poradcom, ktorý zastupoval zúčastnenú osobu v konaní o kasačnej sťažnosti pred najvyšším súdom, ktorého výsledkom bolo napadnuté uznesenie, aktuálne existuje pracovný, resp. kolegiálny vzťah.

10. Z uvedených dôvodov námietkový senát ústavného súdu rozhodol o jeho vylúčení z konania a rozhodovania v danej veci tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2022

Ladislav DUDITŠ
predseda senátu